

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget (2. samling)
(Alm. del - bilag 1156)
økonomi- og finansministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	30. september 2002

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 4. oktober 2002 – dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 8. oktober 2002 – vedlægges Finansministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen.

26. september 2002

12 NHB

Samlet aktuelt notat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 8. oktober 2002

Dagsorden

1. Skattespørgsmål

7. Rentebeskatning side 2

7. Energibeskatning side 4

2. Strømlining side 14

3. Evaluering af den europæiske beskæftigelsesstrategi side 18

4. Budgetmæssige aspekter af udvidelsen side 22

5. Finansiell stabilitet, overvågning og integration side 23

6. Makrofinansiell assistance side 28

7. Flyforsikring side 31

8. Rusland side 34

A-punkter

Makrofinansiell assistance til Bosnien-Hercegovina side 35

Makrofinansiell assistance til Forbundsrepublikken Jugoslavien side 37

Makrofinansiell assistance til Moldova side 40

Dagsordenspunkt 1: Skattespørgsmål

Rentebeskatning

1. Baggrund og indhold

EU-landene aftalte i december 1997 en skattepakke med forslag til rentebeskatningsdirektiv (samt en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning og et direktivforslag om erhvervsmæssige rente/royalties). De tre dele skal gennemføres samlet.

Rentebeskatningsdirektivet skal sikre ens beskatning af personer i samme land og samme økonomiske situation, uanset i hvilket EU-land de placerer deres opsparing.

Det Europæiske Råd aftalte i Feira, at beskatningen af rentebetaling fra et land til personer i andre lande skal sikres ved indberetning og udveksling af information. Østrig, Luxembourg og Belgien skal have en overgangsordning i 7 år, hvor de opkræver kildeskat og overfører en del af provenuet til rentemodtagers bopælsland.

DER-Feira besluttede også, at direktivets vedtagelse afhænger af, at EU får tilstrækkelige aftaler med vigtige 3.-lande (USA, Schweiz m.fl.) om anvendelse af tilsvarende foranstaltninger og med tilknyttede områder (Kanaløerne, Isle of Man og områder i Caribien) om samme foranstaltninger.

Skattepakken skal efter DER i Feira vedtages, når der er opnået tilstrækkelige aftaler med de vigtige 3.-lande og relevante tilknyttede områder, og senest inden udgangen af 2002.

ECOFIN blev i december 2001 enig om rentebeskatningsdirektivets indhold som grundlag for forhandlingerne med 3.-landene.

ECOFIN vedtog den 4. juni, at ved forhandlingerne med 3.-landene skal EU insistere på udveksling af oplysninger. ECOFIN gentog det i en rapport til DER i Sevilla, som tog rapporten til efterretning.

Forhandlingerne med Schweiz har vist sig vanskelige, idet Schweiz ikke vil drøfte informationsudveksling.

ECOFIN den 8. oktober skal drøfte forhandlingerne med Schweiz, USA og de andre centrale 3.-lande.

2. Nærheds- og proportionalitet

Sagen er ikke bedømt i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet. En aftale med Schweiz og de andre 3.-lande kan bedst indgås på fællesskabsplan, idet det bør sikres, at alle EU-lande indgår samme aftale med 3.-landene, for at undgå ulige vilkår for EU-landene. Det kan dog ikke udelukkes, at visse 3.-lande af forfatningsmæssige årsager foretrækker at indgå enslydende aftaler med de enkelte EU-lande.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Hvis EU indgår en aftale med 3.-lande om udveksling af oplysninger, skal de ændringer af skattekontrolloven, der er omtalt i grundnotatet af 8. november 2001, også medføre, at skattemyndighederne sender oplysninger til disse 3.-lande, ligesom skattemyndighederne modtager oplysninger fra 3.-lande til brug ved dansk beskatning.

Drøftelsen på ECOFIN den 8. oktober vil ikke have statsfinansielle konsekvenser. En vedtagelse af rentebeskatningsdirektivet ventes at medføre øgede indtægter fra beskatning af renter fra opsparing, som nu er unddraget beskatning.

4. Tidligere forelæggelse

Rentebeskatningsdirektivet har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, senest den 4. juli 2002 forud for ECOFIN den 12. juli 2002.

Energibeskatning

1. Baggrund

Kommissionen fremsatte i 1997 et forslag til Direktiv om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter (KOM(97) 30). Direktivforslaget skal vedtages med enstemmighed.

Kommissionens direktivforslag er siden dets fremsættelse stødt på principiell modstand fra visse medlemsstaters side og en række tekniske indvendinger fra de fleste medlemsstaters side. Disse forhindringer har betydet, at der endnu ikke har kunnet skabes enighed om direktivforslaget.

Det spanske formandskab fortsatte arbejdet med Kommissionens direktivforslag om energibeskatning.

I **DER's konklusioner fra Barcelona den 15. og 16. marts 2002** henstilles det til Rådet, at det sideløbende når til enighed om åbning af energimarkedene og om vedtagelse af direktivet om energibeskatning senest i december 2002, idet der tages hensyn til vejgodstransportvirksomhedernes behov.

Til mødet i **ECOFIN den 20. juni** fremlagde det spanske formandskab en situationsrapport, som udover en beskrivelse af forhandlingernes forløb indeholdt en identifikation af de punkter som fortsat måtte regnes for udestående, samt en kopi af formandskabets senest reviderede forslag til retningslinjer for det videre arbejde med energibeskatning af den 17. juni 2002. Rådet tog ved denne lejlighed formandskabets situationsrapport ad notam.

På mødet i **DER i Sevilla den 21. og 22. juni** noterede man sig også formandskabets situationsrapport om energibeskatningsdirektivet og bekræftede i øvrigt den tidsplan for vedtagelsen, der blev fastlagt i Barcelona, sideløbende med aftalen om åbning af energimarkedene.

Det danske formandskab har sat sig som målsætning at Rådet når til enighed om vedtagelse af energibeskatningsdirektivet inden december 2002, i overensstemmelse med konklusionerne fra DER i Barcelona og Sevilla.

Med henblik på at fastholde fremskridtene gjort på energibeskatningsområdet har formandskabet taget udgangspunkt i det spanske formandskabs situationsrapport for energibeskatningen, herunder forslaget til retningslinjer for det videre arbejde.

På baggrund af drøftelserne foretaget i Rådets arbejdsgruppe for energibeskatning i juli har formandskabet præsenteret et konsolideret direktivforslag for arbejdsgruppen til brug for to videre møder afholdt i september. Formandskabet har endvidere afholdt et arbejdsgruppemøde om Kommissionens forslag til harmonisering af dieselaftgifterne.

Forud for ECOFIN den 8. oktober vil formandskabet fremlægge et orienteringspapir for højniveaugruppen den 30. september 2002, hvor der vil blive lagt op til diskussion af de punkter som fortsat er udestående.

2. Formål og indhold

Direktivet skal træde i stedet for de eksisterende mineraloliedirektiver (92/81/EØF og 92/82/EØF). De gældende mineraloliedirektiver omfatter kun afgifter på mineralolieprodukter. Direktivforslaget omfatter derimod afgifter på alle former for energiprodukter. Det vil udover mineralolie først og fremmest sige afgifter på kul, gas og elektricitet.

Baggrunden for forslaget er et ønske om at skabe en fællesskabsramme for beskatning af energiprodukter, der gør det muligt at omstrukturere de nationale afgiftssystemer og opfylde målsætningerne for beskæftigelses-, miljø-, transport- og energipolitikken, uden samtidig at skade det indre marked.

Der foreslås forhøjelser i de nuværende minimumssatser for **mineralolie** på 15-25 procent. De højeste stigninger sker for motorbrændstof. Satsen for diesel foreslås fastsat til EUR 302 per 1000 l. Fra 1. januar 2010 skal denne sats forhøjes til EUR 330 per 1000 l. Der foreslås endvidere en stigning fra EUR 5 til EUR 10 per 1000 l i en særlig kontrolafgift, som skal betales af de lande som ved vedtagelsen af det eksisterende mineraloliedirektiv ikke beskattede fyringsgasolie, og som fortsat ønsker at anvende en nulsats.

For **elektricitet** foreslås det, at der skal fastsættes en minimumsafgift på 0,5 euro pr. MWh (0,3725 øre pr. kWh) for erhvervene og 1 euro pr. MWh (0,745 øre pr. kWh) for husholdningerne.

For **naturgas** foreslås det, at der skal fastsættes en minimumsafgift på 0,15 euro pr. GJ (4,425 øre pr. Nm³) for erhvervene og 0,30 euro (8,851 øre Nm³) for husholdninger. For **kul** foreslås en minimumsafgift på henholdsvis 0,15 euro pr. GJ (1,12 kr. GJ) for erhvervene og 0,30 EUR pr. GJ (2,24 kr. GJ) for husholdningerne.

Med henblik på at fremme en aftale opereres der med en række forskellige **overgangsperioder og undtagelser**.

Der opereres med en generel overgangsperiode indtil den 1. januar 2007 for de medlemsstater, som vil have særlige problemer med at implementere de nye minimumssatser.

Herudover gives Grækenland, Irland, Portugal og Luxemburg særlige overgangsordninger. Grækenland gives en periode indtil 1. januar 2010 til at omlægge landets nuværende inputbaserede elektricitetsbeskatningssystem til et outputbaseret system og til at nå den nye minimumssats for benzin. Irland gives lov til at bevare sin nuværende ikke-beskatning af elektricitet indtil 1. januar 2007. Portugal og Luxemburg gives en periode indtil 1. januar 2007 til at nå op på de nye minimumssatser.

For naturgas opereres der med en generel overgangsperiode, for de medlemsstater hvor andelen af naturgas har udgjort mindre end 15 procent af det samlede forbrug i 2000, på ti år eller indtil landenes naturgasandel når op på 25 procent. I øvrigt skal landene påbegynde en progressiv introduktion af den nye minimumsbeskatning når man overskrider de 20 procent. I Kommissionens oprindelige forslag gjaldt overgangsordningen for naturgas kun andele under 10 pct.

For diesel til transportformål gives der forskellige overgangsperioder for de lande som vil ligge under den nye minimumssats på EUR 302 per 1000 l. Overgangsperioderne er udmålt i forhold til afstanden mellem de pågældende landes nuværende afgiftsniveau og den nye minimumssats. Således gives Belgien, Østrig og Spanien indtil 1. januar 2006, Portugal og Luxemburg indtil 1. januar 2007 og endelig Grækenland indtil 1. januar 2010, til at nå op på den nye minimumssats. Grækenland får desuden indtil 1. januar 2012 til at nå op på 330 EUR.

Med hensyn til **udformningen af direktivets struktur**, foreslås der nye regler for medlemsstaternes anvendelse af afgiftsdifferentieringer, mulighederne for at reducere for visse produktionsområder og endelig indførelse af obligatoriske og frivillige fritagelser.

Med hensyn til **anvendelsen af afgiftsdifferentieringer** gives landene mulighed for at afgiftsdifferentiere mellem husholdninger og erhverv. Forslaget indeholder herudover en liste over grundlag på hvilke der i de nye direktiv ikke skal søges Rådets tilladelse til at differentiere. Udover produktets kvalitet og hvad der defineres som 'kvantitative forbrugsniveauer for elektricitet og energi anvendt til opvarmningsformål', specificeres det, at der re tale om lokal offentlig transport, affaldsafhentning, militær og offentlig administration, handicappede og ambulancer.

Der lægges i forslaget op til, at indføre adgang til at differentiere til fordel for **diesel anvendt til kommerciel gods- og passagertransport**. Dette dog kun så længe, at der ikke gås under de nationale niveauer som er gældende den 1. januar 2003. Der lægges endvidere op til at landene skal have lov til at udligne afgiftsdifferencen mellem satserne for ikke-kommerciel diesel og benzin. Rådet skal i øvrigt definere hvad der skal forstås ved kommerciel diesel.

Udover disse generelle foranstaltninger foreslås der også nogle midlertidige ordninger. De medlemsstater hvis nationale satser for diesel ligger over EUR 350 per 1000 l gives i perioden fra 1. januar 2003 til 1. januar 2005 lov til at differentiere til fordel for kommerciel diesel til et niveau som ligger under de nationale niveauer som er gældende den 1. januar 2003, så længe at der dog ikke gås under EUR 350. De medlemsstater hvis nuværende nationale niveau for diesel ligger under den nye minimumssats gives lov til at differentiere ned til 287 euro per 1000 l for kommerciel diesel indtil 1. januar 2007, forudsat at der ikke reduceres i forhold til det gældende niveau per den 1. januar 2003.

Med hensyn til **mulighederne for at reducere for visse produktionsområder** gives der adgang til at anvende en reduceret sats for energiintensiv virksomhed og i forbindelse med indgåelse af aftaler, så længe minimumssatserne overholdes i gennemsnit. Med hensyn til definitionen af energiintensiv virksomhed foreslås det, at der ved "energiintensiv virksomhed" forstås en virksomhed, hvor enten købet af energiprodukter overstiger 3% af produktion sværdien, eller den nationale energiafgift som skal betales overstiger 0,5% af værditilvæksten. Medlemsstaterne kan inden for rammerne af denne definition anvende mere restriktive begreber, herunder salgsværdi-, proces- og sektordefinitioner.

Der lægges endvidere op til, at der kan anvendes nedsættelser, der resulterer i afgifter, der er lavere end de nye EU-minimumsniveauer for energiintensive virksomheder, der indgår aftaler med myndighederne, eller som er omfattet af tilsvarende foranstaltninger. Aftalerne eller de tilsvarende foranstaltninger skal resultere i, at miljøbeskyttelsesmål nås, eller at energieffektiviteten forbedres, og resultatet skal stort set svare til, hvad der ville være blevet opnået, hvis EU's standardminimumssatser var blevet anvendt.

Med hensyn til indførelsen af **obligatoriske fritagelser**, lægges der op til at medlemsstaterne skal fritage energiprodukter som anvendes som råvare (eller som ikke anvendes til opvarmning eller motorbrændstof). Medlemsstaterne får dog mulighed for alligevel at afgiftsbelægge energiprodukter, der anvendes som råvarer, såfremt dette sker som led i et overordnet system med nedsatte energiafgiftssatser eller med alternative midler til kompensation for energiafgiftsbelastningen. I tilfælde af dobbelte anvendelser (hvor energien anvendes både som råvare og til opvarmning), hvilket anses at være tilfældet ved kemisk reduktion og i elektrolytiske, metallurgiske og mineralogiske processer, må medlemsstaterne enten undtage hele forbruget eller den del som kan henføres til opvarmning. Det er endelig tilføjet, at når elektricitet udgør mere end 50 procent af omkostningerne for et industrielt produkt, kan det anses som anvendt som råmateriale.

Med hensyn til indførelsen af frivillige fritagelser gives medlemsstaterne bl.a. mulighed for at undtage husholdninger og velgørehedsorganisationer for beskatning af elektricitet, naturgas, kul og faste brændsler. Der gives endvidere mulighed for at fritage fornybare energikilder og produktion af miljøvenlig kraftvarme.

3. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har traditionelt, i sammenligning med både Kommissionen og Rådet, indtaget en miljømæssigt mere ambitiøs holdning på CO₂- og energibeskatningsområdet. Kommissionens initiativer på området er blevet bakket op, dog med den væsentlige anke, at disse ikke har været vidtgående nok.

Efter høring af Europa-Parlamentets udvalg for forskning, teknologisk udvikling og energi og for miljø, sundhed og forbrugerbeskyttelse, udtalte Europa Parlamentets udvalg for økonomiske og monetære anliggender og industripolitik sig den 20. januar 1999 om energibeskatningsdirektivet (A4-0015/99). Kommissionens forslag blev her overordnet kritiseret for at

være for kompliceret og miljømæssigt uambitiøst. Udvalget præsenterede herefter et ændringsforslag, med betydeligt højere satsniveauer, en indeksering så disse satser automatisk ville stige fremover og endelig en fjernelse af størstedelen af direktivforslagets obligatoriske undtagelser og reduktioner for energiintensive virksomheder.

4. Gældende dansk ret

Den danske energibeskatning består af følgende tre overordnede afgiftstyper:

7. Energiafgifterne på olie, kul, gas og elektricitet, hvor satsen for de forskellige energikilder fastsættes i forhold til deres energiindhold. Satsen for energi anvendt til andet end motorbrændstof er p.t. ca. 6,85 EUR (kr. 51) per GJ.
7. En CO₂-afgift på olie, kul, gas og elektricitet, hvor satsen for de forskellige energikilder fastsættes i forhold til dets C-indhold, svarende til en effektiv sats på 13,4 EUR (kr. 100) per ton CO₂.
7. En svovlafgift på olie, kul og gas, hvor satsen for de forskellige energikilder fastsættes i forhold til deres S-indhold eller deres netto SO₂ udledning ved forbrændning. Satsen er 2,7 EUR (kr. 20) per kg S eller 1,35 EUR (kr. 10) per kg. SO₂.

Som hovedregel beskattes alt energiforbrug (olie, gas, kul og elektricitet), inklusiv energiforsyningsvirksomhedernes eget forbrug til fremstilling af egne produkter (undtaget er dog olieraffinaderiernes forbrug af afgiftspligtige olieprodukter). Energiafgifterne betales til energiforsyningsvirksomhederne (elselskabet, kulleverandøren, olieselskabet osv.) i forbindelse med betalingen af den almindelige energiregning (afgiftsbeløbet står opført på fakturaen). En gang om måneden overføres afgiftsindtægterne fra forsyningsvirksomheden til staten.

Visse anvendelser er undtaget energibeskatning. Disse inkluderer energiprodukter anvendt til elektricitetsproduktion, til luft- og skibsfart, offentlig transport og udenlands forbrug, herunder udvinding af Nordsøolie.

Andre anvendelser er berettiget til delvis tilbagebetaling. Blandt disse befinder sig energiforbrug foretaget af momsregistrerede virksomheder. Tilbagebetalingen sker i forhold til den enkelte virksomheds konkrete anvendelse af energiproduktet. Virksomhederne modtager ingen tilbagebetaling af CO₂- og energiafgifterne for energi anvendt til rumopvarmning og varmt vand.

Udover en mindre del af elafgiften, tilbagebetales de fulde energiafgifter for energi anvendt i produktionsprocessen, den såkaldte procesanvendelse, som defineres som alt andet end energi anvendt til rumopvarmning og varmt vand. I praksis sker tilbagebetalingen i forbindelse med beregningen af virksomhedernes momsfradrag. Nogle virksomheder har dog bevilling til fremskyndet tilbagebetaling.

Til forskel fra de almindelige energiafgifter modtager virksomheder kun delvis tilbagebetaling af CO₂-afgiften for energi anvendt til procesformål. Til dette formål er definitionen af procesanvendelse delt op i to typer - let og tung proces. Der tilbagebetales 10 procent for let proces og 75 procent for tung proces.

Let proces anses som alt det der ikke er blevet defineret som enten energi anvendt til rumvarme og varmt vand eller som tung proces. De tunge processer defineres i et bilag til CO₂-afgiftsloven, i henhold til forskellige kriterier. Først, vurderes den økonomiske byrde. For at få sin produktion i betragtning som tung proces skal den samlede belastning af en CO₂-afgift på 6.7 euro (50 kr.) overskride 3 procent af virksomhedens værditilvækst og 1 procent af dens omsætning. Udover vurderingen af den økonomiske byrde, indgår virksomhedernes konkurrenceforhold til andre virksomheder i eller uden for Danmark også i den samlede betragtning. Endelig spiller hensyn til administration og kontrol også en vigtig rolle.

Udover de to typer af procesformål, og de deraf følgende to tilbagebetalingsniveauer, kan virksomheder få adgang til yderligere tilbagebetalinger i forbindelse med indgåelse af energispareaftaler med Energistyrelsen. Samlet er der fem satsniveauer i det danske CO₂/energiafgiftssystem for erhvervene, som er:

Energi anvendt til rumopvarmning og varmt vand	Ingen tilbagebetaling af CO ₂ - og energiafgifterne (svarer til satser for husholdninger)
Energi anvendt til let proces/ingen aftale	Refusion på 10 procent af CO ₂ -afgift og 100 procent af energiafgifter
Energi anvendt til let proces/med aftale	Refusion på 32 procent af CO ₂ -afgift og 100 procent af energiafgifter
Energi anvendt til tungproces/ingen aftale	Refusion på 75 procent af CO ₂ -afgift og 100 procent af energiafgifter
Energi anvendt til tungproces/med aftale	Refusion på 97 procent af CO ₂ -afgift og 100 procent af energiafgifter

Svovlafgiften pålægges brændslernes svovlindhold. Virksomheder har været berettiget til et bundfradrag. Bundfradraget har været tidsbegrænset og degressivt, undtagen for tung proces anvendelser (her anvendes definitionen fra CO₂-afgiftsloven). Frem for brændslernes svovlindhold, kan virksomheder få lov til at få deres svovlafgift beregnet i forhold til den faktiske SO₂-udledning ved forbrænding, hvis de er i stand til at dokumentere denne gennem SO₂-målinger.

Benzin- og dieselafgifterne er overordnet blevet sat til at følge niveauet i Tyskland. Diesel beskattes lavere end benzin, men højere end gasolie anvendt til opvarmning. Afgiftsforskellen mellem diesel og benzin udlignes i en vis grad gennem en højere vægtafgift og grøn ejeravgift for dieselmotorer. De gældende afgiftssatser for motorbrændstof er:

Benzin (blyholdig)	0,62 euro (4,62 kr.)
Benzin (blyfri)	0,53 euro (3,98 kr.)
Diesel	0,40 euro (3,01 kr.)
Diesel (lavt svovlindhold)	0,37 euro (2,75 kr.)

Anm. Satserne er angivet ved 15 grader

Som hovedregel kan momsregistrerede virksomheder ikke få tilbagebetalt afgift af energi der anvendes som motorbrændstof. Dette gælder dog ikke for landbrugsvirksomheder.

Den gældende danske lovgivning fremgår af følgende love: Lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., Lov om afgift af elektricitet, Lov om afgift af naturgas og bygas, Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og Lov om statstilskud til dækning af kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug.

5. Høring

Kommissionens forslag om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter blev sendt til høring den 11. juni 2001. Med hensyn til resultatet heraf henvises til kommenteret dagsorden for Europaudvalgsrådet den 14. juni 2002. Formandskabets reviderede forslag til energibeskatningsdirektivet har ikke været i høring.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Vedtages direktivet i dets nuværende form vil det kun kræve mindre ændringer i den danske afgiftslovgivning.

De højere minimumssatser ville i sig selv medføre en forhøjelse af afgiftsbelastningen for en del af virksomhederne omfattet af bilaget til kuldioxidafgiftsloven med tung proces og tung proces med aftale. Men hvis det, som det foreslås nu, bliver muligt at gå under minimum i forbindelse med aftaler vil det blive muligt at fastholde det nuværende satsniveau for tung proces med aftale. Det vil dermed kun blive nødvendigt at indføre en min dre stigning i satserne for tung proces uden aftale for fyringsgasolie og svær brændselolie (se tabel 1).

I overensstemmelse med skattestoppet, skal en eventuel provenugevinst anvendes til en tilsvarende reduktion af beskatningen på et andet område.

Tabel 1. Oversigt over gældende og foreslåede afgiftssatser ved procesforbrug

	Elektricitet øre/kWh	Naturgas øre/Nm ³	Stenkul Kr. pr. GJ	Fyringsgasolie øre/ 1	Svær brændselolie øre /kg
Nuværende minimumssats	-	-	-	3,725	9,685
Ny minimumssats (Erhverv)	0,3725	4,4	1,12	7,45	11,175
Gældende danske CO ₂ -afgiftssatser:					
Standardsats	10,0	22,0	9,60	26,8	32,0
Let proces	9,0	19,8	8,64	24,12	28,8
Let proces med aftale	6,8	14,96	6,53	18,22	21,76
Tung proces	2,5	5,5	2,40	6,7	11,0
Forhøjelse tung proces	0	0	0	0,75	0,175
Tung proces med aftale	0,3	0,66	0,29	5,00	11,0

Forhøjelse tung proces med aftale	0	0	0	0	0
-----------------------------------	---	---	---	---	---

Afhængigt af forslagets endelige udformning vil det endvidere formentlig være mulighed for at ændre i erhvervenes betaling af CO₂- og energiafgifter med henblik på at udligne en eventuel merbelastning.

Med hensyn til de foreslåede forhøjelser af minimumssatsen for mineralolie anvendt til motorbrændstof, ligger disse betydeligt under det nuværende niveau i Danmark.

Tabel 2. Oversigt over gældende og foreslåede afgiftssatser på energi anvendt til motorbrændstof

	Mineralolieafgift	CO ₂ -afgift	Samlet afgift	Samlet afgift i EUR	Foreslået EU minimum
	Øre/liter	Øre/liter	Øre/liter	EUR pr. 1000 liter ²	EUR pr. 1000 liter ²
Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	274,4	26, 8	301,2	405	302
Let dieselolie	264,5	26, 8	291,3	392	302
Svovlfattig dieselolie	246,6	26, 8	273,4	367	302
Blyholdig benzin	468/465,1 ¹	-	468/465,1 ¹	629/625 ¹	421
Blyfri benzin	403,6/400,6 ¹	-	403,6/400,6 ¹	542/538 ¹	359

¹Fra benzinstation udstyret med dampretur. Afgiften på benzin kan nedsættes yderligere med 3 øre/liter, hvis benzintanken opfylder Miljøministeriets skærpede krav til indretning og drift.

²1 € =7,44 kr.

³Afgift ved 15°C.

Det bør endelig bemærkes, at et nyt energibeskatningsdirektiv først kan forventes at træde i kraft med virkning fra 2004, bortset fra forhøjelserne m.v. af minimumsafgifterne for diesel.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

En EU-ramme for beskatning af energiprodukter vil forbedre landenes muligheder for at omstrukturere deres nationale skatte- og afgiftssystemer med henblik på at opfylde beskæftigelses-, miljø-, transport- og energipolitiske målsætninger samtidig med at det indre markeds funktion forbedres. En fælles harmoniseret og udvidet minimumsbeskatning på energiområdet vil endvidere kunne tilskynde til energibesparelser og dermed til opfyldelsen af målsætningerne indenfor miljø- transport- og energipolitikken på en omkostningseffektiv måde. Det foreliggende kompromisforslag vil kunne medføre en lettelse for danske virksomheders konkurrencevilkår.

8. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

I sin begrundelse for forslaget fremfører Kommissionen, at det nuværende system til energibeskatning ikke giver medlemslandene tilstrækkeligt politisk spillerum. Direktivet vil give medlemslandene mulighed for at gøre større brug af beskatning af energiprodukter af miljøhensyn og et større spillerum til omstrukturering af nationale afgiftssystemer til fordel for beskæftigelsen, indenfor rammerne af reglerne om det indre marked. Direktivet vil give medlemsstaterne en forbedret ramme for deres egne politiske initiativer, i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

9. Tidligere forelæggelser i Folketingets Europaudvalg

Energibeskatning har senest været forelagt Europaudvalget til forhandlingsoplæg den 14. juni 2002 forud for mødet i Rådet (ECOFIN) den 19. juni 2002.

Grundnotat blev oversendt den 16. april 1997. Supplerende grundnotat blev oversendt den 18. december 2001.

Dagsordenspunkt 2: Strømning

Baggrund

Det Europæiske Råd i Barcelona opfordrede Rådet og Kommissionen til at strømline de relevante processer, således at der fokuseres på gennemførelse snarere end på en årlige opstilling af retningslinjer, og besluttede, at tidsplanerne for vedtagelse af de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer og den årlige beskæftigelsespakke skal synkroniseres snarest muligt.

Det danske formandskab prioriterer en effektiv opfølgning på Barcelona-konklusionerne vedrørende strømning af processerne.

Strømning blev drøftet på det uformelle ECOFIN i København den 6.-7. september 2002, hvor der var en første orienterende debat på baggrund af en præsentation af det danske formandskabs papir af 29. august 2002 og Kommissionens meddelelse af 3. september 2002 (Communication from the Commission on Streamlining the Annual Economic and Employment Policy Co-ordination Cycles).

ECOFIN ventes på rådsmødet den 8. oktober at have en drøftelse af strømningen af processerne på baggrund af formandskabets papir, Kommissionens meddelelse samt afrapportering fra drøftelserne i Den Økonomiske og Finansielle Komité og Den Økonomisk-Politiske Komité.

Formandskabets papir

Formandskabets papir lægger vægt på, at der i de relevante ansvarlige rådsformationer sker en mere effektiv forberedelse af forårstopmøderne i Det Europæiske Råd, især ved, at Rådet vurderer og tager stilling til alle forslag til nye initiativer til vedtagelse på det kommende forårstopmøde, herunder eventuelle forslag til nye mål.

I denne forbindelse foreslås det, at Kommissionen hvert år i oktober fremlægger en ny form for fremadskuende syntese-rapport, der stiller forslag til konklusioner vedrørende nye initiativer til vedtagelse på det kommende forårstopmøde. Rapporten skal danne grundlag for behandling af forslagene i de relevante rådsformationer, komitéer og arbejdsgrupper. Alle forslag til nye initiativer skal behandles inden for disse rammer. I lyset heraf vil de relevante rådsformationer kunne forberede papirer med nøglespørgsmål i relation til deres respektive kompetenceområder. Papirerne kan konsolideres i ét papir forud for forårstopmødet.

Formandskabets papir foreslår endvidere en tidsmæssig synkronisering af de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer og beskæftigelsespakken, hvilket bl.a. indebærer, at tidsplanen for vedtagelse af beskæftigelsespakken ændres, så den svarer til tidsplanen for de overordnede retningslinjer. De relevante rådsformationers papirer med hovedlinjerne for de overordnede retningslinjer og beskæftigelsespakken skal således vedtages på forårstopmøderne, hvorefter de overordnede retningslinjer og beskæftigelsespakken på baggrund af forslag fra Kommissionen udarbejdes og vedtages af de ansvarlige rådsformationer i forbindelse med Det Europæiske Råds møde i juni.

Formandskabets papir foreslår, at man indfører en flerårig cyklus, så de overordnede retningslinjer og beskæftigelsesretningslinjer/henstillinger, som vedtages i et givet år, gælder for en periode på 2 eller 3 år. I de mellemliggende år skal der vedtages opdaterede retningslinjer med strengt begrænsede ændringer begrundet i ny økonomisk udvikling. Det foreslås også, at de nationale handlingsplaner for beskæftigelse og rapporterne om reformer på produkt- og kapitalmarkeder fremlægges hvert år, nemlig i slutningen af de mellemliggende år. Stabilitets- og konvergensprogrammerne fremlægges fortsat hvert år og kan indeholde et anneks vedrørende gennemførelsen af strukturpolitik i de år, hvor de øvrige nationale rapporter ikke fremlægges.

For så vidt angår indholdet af de overordnede retningslinjer foreslår formandskabets papir, at den generelle del af retningslinjerne skal være kortere og mere fokuseret, og at den strukturpolitiske del skal fokusere på hovedudfordringer, såsom markedernes funktionsmåde, priser, incitamenter og større institutionelle barrierer.

Formandskabets papir lægger vægt på, at strømningen bidrager til at minimere overlappningen mellem de forskellige processer. Løbende afrapportering af nationale tiltag skal ifølge formandskabets papir håndteres inden for de eksisterende processer. Nye politisk prioriterede områder, som der ikke skal afrapporteres om løbende i de eksisterende processer, kan analyseres i engangsprojekter, der f.eks. resulterer i en rapport fra Rådet til Det Europæiske Råd. For så vidt angår initiativer vedrørende den sociale dimension, herunder pensioner, sundhed og social inklusion, bør det overvejes, om kommende opdateringer af information om nationale politiktiltag kan ske inden for de eksisterende processer.

Papiret lægger op til, at en række rådsformationer skal drøfte streamlining med henblik på en endelig beslutning på forårstopmødet i 2003, og at ECOFIN ventes at vedtage en udtalelse i december 2002.

Kommissionens meddelelse:

Kommissionen vil til forberedelse af det årlige forårstopmøde fremlægge en syntese-rapport ("Spring Report"), der sætter fokus på de politikområder, hvor fremskridtene er utilstrækkelige, og hvor der er behov for politiske retningslinjer fra Det Europæiske Råd. Syntese-rapporten præsenteres sammen med en implementeringspakke, bestående af rapporten om implementering af de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer, den fælles Beskæftigelsesrapport og rapporten om implementering af strategien for det Indre Marked.

På forårstopmødet vurderer Det Europæiske Råd implementeringen af politikker og udsteder generelle politiske retningslinjer vedrørende prioriterede politikområder.

I opfølgning på det årlige forårstopmøde præsenterer Kommissionen en pakke med retningslinjer, bestående af forslag til de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer samt forslag til beskæftigelsesretningslinjer og -henstillinger til landene. Pakken med retningslinjer dækker i princippet en tre-årig periode, men retningslinjerne fremsættes hvert år for at tage højde for nye udviklinger. Kommissionen forbeholder sig ret til at fremlægge forslag som led i en fuld procedure for de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer også i de mellemliggende år, hvis omstændighederne tilsiger det.

De relevante rådsformationer forbereder de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer samt beskæftigelsesretningslinjer og -henstillinger til landene og handlingsplaner (f.eks. strategien for det Indre Marked), der vedtages efter forelæggelsen for Det Europæiske Råd i juni.

Landene skal systematisk fremlægge information om implementeringen af de politikker, der er opnået enighed om i EU. Der bør ske en rationalisering af de nationale rapporter. Kommissionen foretager herefter en vurdering af landenes implementering, der leder frem til næste implementeringspakke og syntese-rapport.

For så vidt angår timing foreslår Kommissionen, at den strømmede ramme iværksættes allerede fra 2003 forud for forårstopmødet i 2003.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Formandskabets papir og Kommissionens meddelelse vedrører ændringer af procedurerne i relation til politikkoordinationen i EU, der må gennemføres på fællesskabsniveau.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 3: Evaluering af den europæiske beskæftigelsesstrategi

1. Baggrund

Den Europæiske Beskæftigelsesstrategi blev påbegyndt i Luxembourg i 1997 med den ambition, at der indenfor en fem-årig periode skulle opnås mærkbare fremskridt med hensyn til nedbringelse af langtids- og ungdomsledigheden. Det Europæiske Råd i Lissabon opstillede i 2000 yderligere konkrete målsætninger for niveauet for beskæftigelsesfrekvenser i 2010 og tilsluttede sig en målsætning om fuld beskæftigelse. På Det Europæiske Råd i Nice blev det bekræftet, at der i 2002 skulle udarbejdes en dybtgående evaluering af beskæftigelsesstrategiens første fem år.

Kommissionens meddelelse: "Taking Stock of 5 Years of The European Employment Strategy" giver status og evaluerer erfaringerne fra fem år med en europæisk beskæftigelsesstrategi. Evalueringen sker på basis af en generel vurdering af de resultater, der er opnået på de europæiske arbejdsmarkeder herunder en evaluering af de politikker, som blev implementeret af medlemsstaterne i forbindelse med Luxembourg-processen. Meddelelsen giver samtidig et bud på de vigtigste spørgsmål, der skal tages op, når rammerne for fremtidens beskæftigelsesstrategi skal lægges.

Den politisk-økonomiske komite (EPC) ventes på mødet den 24. september at nå til enighed om en udtalelse om den fremtidige europæiske beskæftigelsesstrategi. Formanden for EPC forventes herefter i samarbejde med formanden for Beskæftigelseskomiteen (EMCO) at forsøge at udarbejde en fælles opinion fra EPC og EMCO. ECOFIN ventes på mødet den 8. oktober at tilslutte sig en udtalelse fra EPC eller en fælles udtalelse fra EPC og EMCO om evaluering af den europæiske beskæftigelsesstrategi på baggrund af Kommissionens meddelelse. Dette sker med henblik på Kommissionens videre arbejde med evalueringen af beskæftigelsesstrategien.

2. Indhold

Kommissionens meddelelse

Kommissionen har med baggrund i evalueringen af strategien draget følgende hovedkonklusioner i sin meddelelse:

- Der er sket forbedringer af den strukturelle beskæftigelse i EU.
- De nationale beskæftigelsespolitikker er i overensstemmelse med de vedtagne europæiske mål og retningslinjer.
- Den åbne koordinationsmetode har bevist sin effektivitet med hensyn til at fremme politisk samarbejde.

Kommissionen konkluderer endvidere, at der til trods for fremskridtene udestår en række udfordringer og peger på fire hovedproblemer, der bør indgå i en evaluering af strategien:

- Behov for klare mål, der kan modsvare de politiske udfordringer.
- Behov for at forenkle de politiske retningslinjer uden at ødelægge deres effektivitet.
- Behov for at forbedre ledelse og partnerskab i effektueringen af strategien
- Behov for at sikre en højere grad af overensstemmelse og sammenhæng til andre relevante EU-processer.

Den økonomisk politiske komites (EPC) udtalelse

EPC ventes at erklære sig enige i indholdet i Kommissionens meddelelse og ventes at fremhæve konklusionerne fra topmødet i Barcelona som retningsgivende for en fremtidig europæisk beskæftigelsesstrategi. På den baggrund ventes komiteen at identificere følgende elementer som centrale i evalueringen af strategien:

7. Beskæftigelsesstrategien skal ses i sammenhæng med de øvrige dele af den politisk-økonomiske strategi og være fokuseret.
7. Der skal være større fokus på resultater af strategien i forhold til Lissabon-målsætningerne
7. En revideret beskæftigelsesstrategi bør særligt fokusere på:
 1. øget udbud af arbejde, også i lyset af demografiske ændringer
 1. reform af skatte- og overførselssystemer for at sikre tilstrækkelige incitamenter
 1. forbedring af uddannelse og kvalifikationer
 1. modernisering af arbejdsmarkedets institutioner (derunder bedre matchning af jobs til ledige) og øget fokus på en effektiv aktiv arbejdsmarkedspolitik
 1. bedre kvalitet i arbejde
 1. lige muligheder
7. Større stabilitet i retningslinjerne og fokus på de mellemfristede udfordringer – ændringer i retningslinjer bør ikke finde sted årligt. Overlap med andre processer skal undgås, specielt ved at sikre koordination og komplementaritet mellem beskæftigelsesstrategien og de overordnede økonomisk-politiske retningslinier
7. Det bør prioriteres at producere et markant reduceret antal indikatorer, som er robuste, sammenlignelige og up-to-date.
7. Udarbejdelsen af nationale handlingsplaner om beskæftigelse bør simplificeres inden for rammerne af en flerårig cyklus.

EPC ventes yderligere at fremhæve, at kalenderen for de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (BEPG) og beskæftigelsespakken bør synkroniseres, og der henvises i den forbindelse til Kommissionens meddelelse om "strømningen af de årlige økonomiske og beskæftigelsesmæssige koordinationsprocesser".

Beskæftigelseskomiteens (EMCO) udtalelse

EMCO ventes at erklære sig enige i indholdet i Kommissionens meddelelse og ventes at fremhæve konklusionerne fra topmødet i Barcelona som retningsgivende for en fremtidig europæisk beskæftigelsesstrategi. Ligeledes ventes komiteen at fremhæve Lissabon-målsætningerne og på den baggrund at identificere følgende elementer som centrale for evalueringen af beskæftigelsesstrategien:

- Beskæftigelsesstrategien skal fortsat dække hele spektret af beskæftigelsespolitikken.
- Der skal være større fokus på resultater af strategien i forhold til Lissabonmålsætningerne.
- En revideret og forenklet beskæftigelsesstrategi med færre retningslinier bør særligt fokusere på at:
 1. skabe job og øge udbud af arbejde (inkl. aktiv aldring)
 7. forbedre kvalitet i arbejde
 7. fremme en aktiv og forebyggende arbejdsmarkedspolitik
 7. reformere skatte- og overførselssystemer (inkl. incitamenter til at søge og forblive i arbejde)
 7. fremme, forudsige og håndtere forandring
 7. forbedre arbejdsmarkedets funktionsmåde
 7. sikre både fleksibilitet og sikkerhed
 7. fremme livslang læring, arbejdsstyrkens kvalifikationer og mobilitet
 7. fremme iværksætterkultur
 7. styrke ligestilling (herunder sammenhængen mellem arbejde og familieliv)
 7. bekæmpe diskrimination
- Større stabilitet i retningslinjerne over tid og fokus på de mellemfristede udfordringer - ændringer i retningslinjerne skal ikke nødvendigvis finde sted hvert år. Overlap med andre processer skal, når det er muligt, undgås, specielt ved at sikre koordination og komplementaritet mellem beskæftigelsesstrategien og de overordnede økonomisk-politiske retningslinier.
- Udarbejdelsen af nationale handlingsplaner om beskæftigelse bør simplificeres inden for rammerne af en flerårig cyklus.
- Det bør prioriteres at udarbejde et mere effektivt sæt af indikatorer, som er robuste, sammenlignelige og up-to-date mht. data.
- Komiteen understreger vigtigheden af arbejdsmarkedets parters bidrag ved gennemførelsen af beskæftigelsesstrategien og finder, at man bør overveje, hvordan Europa Parlamentet såvel som nationale parlamenter kan involveres aktivt i udviklingen af beskæftigelsesstrategien.

EMCO ventes yderligere at fremhæve, at kalenderen for de overordnede økonomisk-politiske retningslinier og retningslinjerne for beskæftigelse bør synkroniseres, og der henvises i den forbindelse til Kommissionens meddelelse "Strømning af de årlige økonomiske og beskæftigelsesmæssige koordinationsprocesser". EMCO ventes også at fremhæve, at Rådet bør levere et selvstændigt bidrag til Det Europæiske Råds forårstopmøde.

EMCO fortsætter sine drøftelser af strømningens problematikken og vil fremlægge en udtalelse herom på Rådets møde i december 2002.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincip

Beskæftigelsesstrategien, retningslinjerne for beskæftigelse, bidrager under anvendelse af den åbne koordinations metode til at styrke samordning af medlemslandenes beskæftigelsespolitik, som er de enkelte landes ansvar, inden for rammerne af traktaten og er derfor i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Evalueringen af den europæiske beskæftigelsesstrategi vurderes ikke at have nogle lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

3. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Der er ingen umiddelbare samfundsøkonomiske konsekvenser af evalueringen af den europæiske beskæftigelsesstrategi.

En revideret og mere strømlinet europæisk beskæftigelsesstrategi vurderes dog i begrænset omfang at kunne bidrage positivt til de europæiske arbejdsmarkeders funktionsmåde, herunder det danske.

6. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens meddelelse har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 4: Budgetmæssige aspekter af udvidelsen

1. Baggrund og indhold

Kommissionen fremlagde den 5. september revideret udkast til fælles holdning vedrørende håndtering af budgetkapitlet. Denne omhandler en række spørgsmål, blandt andet om implementering af EU-programmer, specielt under strukturfondene, i kandidatlandene, sikring af den tilstrækkelige administrative kapacitet, bevilling af budgetkompensationer og principper herfor samt den overordnede økonomiske ramme for udvidelsen.

I begyndelsen af oktober vil Kommissionen endvidere fremlægge revideret udkast til fælles holdning vedrørende landbrugskapitlet.

Det ventes, at ECOFIN-ministrene på rådsmødet den 8. oktober vil drøfte de budgetmæssige aspekter af udvidelsen. Formandens mundtlige sammenfatning af diskussionen ventes videregivet til formanden for rådet (GAEC), idet de videre forhandlinger varetages af det generelle råd (GAEC).

Det er formandskabets hensigt i henhold til Sevilla-konklusionerne at færdiggøre det fælles EU-udspil på Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 24.-25. oktober med henblik på at have tilstrækkelig tid til efterfølgende at forhandle med kandidatlandene før endelig afslutning af den første udvidelsesrunde på Det Europæiske Råd i København i december.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Debatten vedrører EU's udvidelse og bør således foretages på fællesskabsniveau.

3. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

ECOFIN's drøftelse af EU's udvidelse har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

4. Seneste forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg fik forelagt sagen forud for udenrigsministrenes rådsmøde 30. september 2002.

Dagsordenspunkt 5: Finansiell stabilitet, overvågning og integration

1. Baggrund og formål

ECOFIN inviterede på møde den 7. maj 2002 den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC) til at udfærdige en rapport om ændringer i den finansielle regulering og tilsynet med institutterne.

En foreløbig rapport blev forelagt på møde i ECOFIN den 12. juli 2002, og en endelige rapport skal være færdig i slutningen af september 2002.

Rådets konklusioner af 12. juli 2002 indebærer, at "Lamfalussy" modellen - som er kendt fra værdipapirmarkedsområdet - skal udbredes til andre sektorer på det finansielle område (bank, forsikring og finansielle konglomerater). Rådet fandt endvidere, at Financial Services Policy Group (FSPG) skal omorganiseres til et overordnet politisk organ under medlemslandenes formandskab. Endvidere fandt Rådet, at der arbejdes videre med at finde et egnet forum for drøftelse af finansiell stabilitet.

Rådet anmodede EFC om at fortsætte arbejdet på baggrund af konklusionerne, så en endelig rapport kunne behandles på ECOFIN på mødet den 8. oktober 2002.

Emnet blev endvidere drøftet på det uformelle ECOFIN møde i København den 7. september 2002, hvor formanden for EFC orienterede om komitéens arbejde.

Det ventes, at det endelige udkast til rapport fra EFC vil bygge på rapporten fra Komitéen af Vise Mænd om regulering af det europæiske værdipapirmarked (den såkaldte "Lamfalussy" rapport), som anbefaler en ny og mere effektiv indretning af reguleringen af værdipapirmarkedet.

Udkastet til rapport skal forelægges til godkendelse for ECOFIN den 8. oktober 2002, hvorefter Formandskabet og Kommissionen skal konsultere Europa Parlamentet. Rapporten forventes også sendt i offentlig høring.

Den endelige beslutning om den foreslåede nye tilsynsstruktur forventes taget under dansk formandskab. Den nye struktur forventes herefter implementeret i begyndelsen af 2003. De nye strukturer for alle finansielle sektorer, forudsættes evalueret i 2004. Omdannelsen af FSPG til en ny komité, herunder denne komités virke inden for finansiell stabilitet, forudsættes evalueret i 2005.

2. Forslagets indhold

EFC's udkast til endelige rapport:

Reguleringskomitéer (niveau 2) og tekniske tilsynskomitéer (niveau 3).

Hovedforslaget i rapporten ventes at være at udbrede "Lamfalussy" modellen på lovgivningsprocessen på værdipapirmarkedene til andre sektorer på det finansielle område (bank, forsikring og finansielle konglomerater). Lamfalussy modellen er for værdipapirområdet godkendt af Det Europæiske Råd i Stockholm i marts 2001 og af Kommissionen og Europa Parlamentet.

I hovedtræk går Lamfalussy modellen ud på at inddele lovgivningsprocessen, således at rammerne for lovgivningen fortsat besluttes ved fælles beslutningstagen mellem Rådet og Europa-Parlamentet, mens udarbejdelsen af mere tekniske regler af Rådet og Europa-Parlamentet kan henlægges til beslutning efter komitologi procedure. Det vil fremgå af de enkelte direktiver/forordninger, hvilke tekniske regler, der kan henlægges til komitol ogiprocedure.

På værdipapirområdet er Værdipapirmarkedskomiteen (ESC) den komitologi-komite, hvor ansvaret for udarbejdelsen af tekniske regler er udlagt til behandling. ESC består af repræsentanter fra landenes finans-/økonomiministerier og Kommissionen. Assistenten til ESC til selve udarbejdelsen af de tekniske regler foretages af en under-komite, bestående af nationale embedsmænd med direkte tilsynsansvar (CESR). CESR's behandling af tekniske regler indebærer en høring af markedsdeltagere, investorer og forbrugere.

Modellen på værdipapirområdet skal modernisere og effektivisere lovgivningsprocessen i EU, som ofte er tung og langsommelig, bl.a. som følge af, at tekniske regler skal færdigbehandles, før et direktiv kan vedtages. Et efterfølgende behov for at ændre i sådanne tekniske regler nødvendiggør en ny procedure med fælles beslutningstagen og direkte forhandlinger.

Lamfalussy modellen betyder, at Kommissionen efter at have rådført sig med ESC kan forelægge ændringsforslag direkte for ECOFIN. Ministerrådet skal tilkendegive et kvalificeret flertal mod Kommissionens oplæg, hvis forslaget ikke ønskes vedtaget. Der vil være fuldstændig åbenhed overfor Europa-Parlamentet om de foreslåede komiteers arbejde med udarbejdelsen af tekniske forskrifter. Finder parlamentet, at forslaget går videre end bemyndigelsen, har Kommissionen pligt til at genoverveje forslaget.

Anvendelse af komitologi proceduren kræver hjemmel i et direktiv og forelægges derfor altid Folketingets Europa-udvalg. Komitologi proceduren må forventes anvendt i større udstrækning end tidligere.

Der ventes foreslået etableret tre eller fire separate komiteer for hvert niveau (2 og 3) Sektorkomiteerne på niveau 2 skal svare til indretningen af ESC, og på niveau 3 til indretningen af CESR.

De tre eller fire sektorkomiteer er henholdsvis bank, forsikring (inklusive pensionsområdet), værdipapirmarkedet (inklusive UCITS-området) samt finansielle konglomerater. Denne opbygning tilgodeser branche-specifikke egenskaber. Det er dog muligt, at finansielle konglomerater vil blive foreslået lagt ind under den nye bank-komite for at undgå for mange komiteer.

Niveau 2 komiteerne skal, ligesom ESC, fungere som reguleringskomite i overensstemmelse med Rådets komitologi beslutning af 1999 og rådgive Kommissionen i forbindelse med regeludarbejdelse og forsyne niveau 3 komiteen med mandater.

Niveau 3 komiteerne skal, ligesom CESR, fremme koordineringen mellem tilsynsmyndigheder, fungere som rådgivende udvalg for Kommissionen, især ved udarbejdelse af forslag til gennemførelsesbestemmelser og arbejde for en mere ensartet og hurtigere gennemførelse af EU-lovgivning.

På **bankområdet** etableres en niveau 2 reguleringskomite og en niveau 3 tilsynskomite.

Medlemmer i niveau 2 komiteen er én stemmeberettiget repræsentant fra det relevante ministerium understøttet af én teknisk ekspert fra hver medlemsstat. ECB og formanden for niveau 3 tilsynskomiteen får observatørstatus. Kommissionen varetager formandskab og sekretariat.

I niveau 3 tilsynskomiteen deltager repræsentanter fra tilsynsmyndigheden og centralbanken. Hver medlemsstats kompetente myndighed har én stemme. Det overvejes, at niveau 3 tilsynskomitéen kan nedsætte assisterende ekspertgrupper (Groupe de Contact). Komiteen gøres operationelt uafhængig af Kommissionen ved at formandskab og sekretariatsfunktion varetages af medlemsstaterne. Kommissionen har observatørstatus. Mødesammensætningen i niveau 3 kan til ad hoc lejligheder ændres således, at gruppen kan udveksle fortrolige tilsynsoplysninger.

På **forsikringsområdet (inklusive pensionskasseområdet)** etableres en niveau 2 reguleringskomite og en niveau 3 tilsynskomite.

Medlemmer i niveau 2 komiteen er én stemmeberettiget repræsentant fra det relevante ministerium understøttet af én teknisk ekspert fra hver medlemsstat. Formanden for niveau 3 tilsynskomiteen får observatørstatus. Kommissionen varetager formandskab og sekretariat.

Medlemmer i niveau 3 komiteen er tilsynsansvarlige. Hver medlemsstats kompetente myndighed har én stemme. Komiteen gøres operationelt uafhængig af Kommissionen ved at formandskab og sekretariatsfunktion varetages af medlemsstaterne. Kommissionen har observatørstatus.

På området for **finansielle konglomerater** etableres enten en niveau 2 reguleringskomite og en niveau 3 tilsynskomite, når direktivet om finansielle konglomerater er endeligt vedtaget, eller - som nævnt - vil finansielle konglomerater blive henlagt til bank-komiteen ovenfor.

Medlemmer i en niveau 2 komite er én stemmeberettiget repræsentant fra det relevante ministerium understøttet af én teknisk ekspert fra hver medlemsstat. ECB og formanden for niveau 3 tilsynskomiteen får observatørstatus. Kommissionen varetager formandskab og sekretariat.

Medlemmer i en niveau 3 komite er tilsynsansvarlige og centralbanker. Hver medlemsstats kompetente myndighed har én stemme. Komiteen gøres operationelt uafhængig af Kommissionen ved at formandskab og sekretariatsfunktion varetages af medlemsstaterne. Kommissionen har observatørstatus.

Overordnet gruppe til støtte for ECOFIN og EFC:

Financial Services Policy Group (FSPG) omorganiseres til en ny komité, som er et overordnet politisk organ under medlemsstaterne formandskab. Komiteens primære opgave vil være at give politiske råd om og overblik over problemstillinger vedrørende udviklingstendenser i finansielle markeder indenfor og udenfor EU. Komiteen skal således udfylde det eksisterende hul mellem det politiske og det tekniske niveau samt fremme tværsektorale overvejelser uden at tage del i lovgivningsprocessen.

Den ny komité skal respektere eksisterende institutionelle kompetenceretigheder, således at balancen mellem Kommissionen, Rådet og Parlamentet ikke forskybnes. Komiteen skal rapportere til ECOFIN via EFC under behørig åbenhed over for Parlamentet. Komiteen kan, når det er nødvendigt, foretage eksterne høringer.

Den nye komité skal bestå af en højtstående embedsmand fra hver medlemsstats finans- eller økonomiministerium samt en suppleant for denne. Kommissionen er medlem i kraft af sit formandskab for niveau 2 komitéerne og varetager sekretariatsfunktionen. ECB og formændene for niveau 3 komitéerne er observatører.

Komitéen kan tillige fungere som forum for drøftelse af finansiel stabilitet. I denne funktion udvides komitéen med niveau 3 komitéernes formænd, ECB og formanden for ESCB's banktilsynskomité (BSC).

3. Nærhedsprincippet og proportionalitet

Tilsvirksomhed med finansielle institutioner vil fortsat være et nationalt anliggende. Dette gælder såvel organisationen af det nationale tilsyn som selve udførelsen af tilsynsvirksomheden. Den nye tilsynsstruktur vil styrke samarbejdet på EU-niveau mellem de nationale tilsynsmyndigheder og smidiggøre tilpasningen af finansiel EU-lovgivning til udviklingen på de finansielle markeder.

4. Gældende ret

Punktet skønnes ikke relevant for nærværende forslag.

5. Høring

Da der er tale om et forslag vedrørende strukturændringer, som ikke direkte berører institutionerne, har forslaget ikke været sendt i høring i branchen.

Der lægges op til, at såfremt EFC's udkast til rapport godkendes af ECOFIN den 8. oktober 2002, skal Formandskabet og Kommissionen indlede konsultationer med Europa-Parlamentet og rapporten sendes i offentlig høring, herunder hos erhvervene og forbrugerne.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget indebærer ingen umiddelbare lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forslaget skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sammenfattende vil forslaget ikke have væsentlige umiddelbare samfundsøkonomiske konsekvenser for danske myndigheder, virksomheder og borgere.

8. Tidligere forelæggelser for Europaudvalget

Folketingets Europaudvalg blev forud for ECOFIN den 7. maj 2002 orienteret om, at der formentlig ville blive vedtaget et mandat på ECOFIN. Som opfølgning blev Folketingets Europaudvalg i referatet fra ECOFIN den 7. maj 2002 orienteret om, at et mandat var givet til EFC.

Sagen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg den 4. juli 2002 med henblik på forhandlingsoplæg i forbindelse med ECOFIN mødet den 12. juli 2002.

Dagsordenspunkt 6: Makrofinansiel assistance

Baggrund og indhold

EU yder makrofinansiel bistand (Macro Financial Assistance, MFA) af exceptionel karakter til tredjelande, der geografisk og politisk har tæt forbindelse til EU, og har indgået en aftale med IMF om et økonomisk reformprogram. Bistanden er hidtil primært tilfaldet de nuværende kandidatlande, det vestlige Balkan samt andre lande i Østeuropa og Middelhavsområdet.

Der eksisterer ikke særskilt hjemmel i den nuværende traktat for tildeling af MFA, og bistanden er derfor baseret på særskilte rådsafgørelser med hjemmel i traktatens artikel 308, der vedtages med enstemmighed i Rådet efter høring af Europa-Parlamentet.

MFA

MFA er bistand af ekstraordinær karakter, der ydes som betalingsbalance-assistance (budgetstøtte) enten i form af lån med mellem- eller langsigtet tidshorison, eller som gavebistand, eller en kombination af disse. MFA ydes i sammenhæng med aftaler mellem modtagerlandet og IMF om makroøkonomiske og strukturelle reformer.

Princippet for tildeling af MFA til lande er fastlagt i de såkaldte Genval-kriterier, som ikke er legalt bindende. Genval-kriterierne (konklusionerne fra ECOFIN-rådsmødet den 20. marts 1995 som opdaterede ECOFIN-rådets genvalkonklusioner fra 9. oktober 1993) indebærer fem principper samt en laneliste.

De fem principper, er følgende:

7. Bistanden er af *ekstraordinær karakter*. Således ydes MFA ikke til lande, der kan nøjes med støtte fra IMF eller med lån opnået på markedsvilkår.
7. Modtagerlande skal opfylde visse *politiske forhåndsbetingelser* såsom tætte politiske og økonomiske forbindelser til EU, herunder ses særligt på geografisk nærhed samt Unionens politiske og økonomiske interesser. Endvidere betinges overholdelse af de demokratiske principper, herunder et parlamentarisk flerpartisystem, retsstatsprincippet og menneskerettighedens overholdelse.
7. Der skal være *komplementaritet* og en rimelig byrdefordeling mellem EU's MFA og bistanden ydet af andre multilaterale, bilaterale eller private ydere samt andre typer EU-assistance. Det betyder, at MFA kun ydes på grundlag af identificerede finansieringsbehov i tillæg til allerede ydede midler fra IMF og andre ydere.
7. *Konditionalitetsprincippet* fastslår, at bidragene, som ydes i successive rater, kun udbetales såfremt bestemte makroøkonomiske resultatkræver og strukturtilpasningskræver er opfyldt af modtagerlandet, som følge af aftaler med IMF.

7. *Finansiell disiplin*

påbyder, at bistandsbeløbene skal ligge inden for det årlige budgetloft i Fællesskabets finansielle overslag samt vedtagne lofter for Garantifondens ordning.

Listen over lande, som er målgruppen for makrofinansiel bistand inddeles i to grupper: 1) ansøgerlande samt europæiske lande med associerings- og stabilitetsaftaler og 2) europæiske CIS-lande og Maghreb-landene (Algeriet, Marokko og Tunesien). For den første gruppe lande kan den makrofinansielle bistand dække op til 60% af det resterende finansieringsbehov (behov efter bistand fra IMF o.a.) og for den anden gruppe op til en tredjedel af det resterende finansieringsbehov.

Udkast til rådskonklusioner

Det ventes at udkast til ECOFIN-Rådskonklusioner vil indeholde en opdatering af formuleringerne af Genval-kriterierne, herunder en sikring af byrdefordeling og konditionalitet. Endvidere ventes en opdatering af landegrupperne, der tager højde for ændrede status i forhold til hhv. status som ansøgerlande samt indgåede stabilitets- og associeringsaftaler. Det ventes at landegruppe 2 vi blive udvidet med lande involveret i Barcelona-processen (lande der har underskrevet eller forventes at underskrive Euro-Mediterranean Association Agreements).

Endvidere ventes at udkastet til rådskonklusioner støtter op om nogle foretagne praktiske forbedringer af proceduren for tildeling af MFA:

7. "Early warning"-systemet, hvor Kommissionen er forpligtiget til på et tidligere tidspunkt end nu at informere Den Økonomiske og Finansielle Komite (EFC) om alle fremtidige sager, så snart drøftelser mellem Kommissionen, modtagerlandet og IMF begynder (er indført per marts 2002)
7. Bedre information til EFC om bl.a. finansieringsbehov og byrdefordeling med andre donorer
7. Brug af tidsfrister for beslutninger vedr. MFA
7. Løbende afrapportering til EFC fra Kommissionen om MFA

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rådskonklusioner om opdaterede Genval-kriterier samt udvidelsen af landegruppe 2 har ikke umiddelbart lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Dagsordenspunktet vedrører en opdatering af Genval-kriterierne for tildeling af MFA, som vurderes at øge gennemsigtigheden i tildelingen af assistancen og vurderingen af efterlevelsen af kriterierne. Eftersom EU har en interesse i at give bistand af ekseptionel karakter til nært tilknyttede lande med behov for finansiering til at dække lånebehov i forbindelse med økonomiske reformprogrammer, som supplement til de internationale finansielle institutioners långivning, er det i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet i EU at indføre forbedringer af den eksisterende procedure.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Principperne for makrofinansiel bistand blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 28. oktober 1994 med henblik på forhandlingsoplæg.

Dagsordenspunkt 7: Flyforsikring

På ECOFIN den 8. oktober ventes en drøftelse af, i hvilken udstrækning grundlaget for nationale genforsikringsordninger, som de fleste medlemslande har, stadig er til stede

Sagen er også på dagsordenen for trafikministerrådsmødet den 3. oktober. Her ventes Kommissionen at præsentere eventuelle forslag, hvorefter videre drøftelser ventes henvist til ECOFIN.

1. Baggrund og status

Sagen har sin baggrund i terrorhandlingerne den 11. september 2001, der førte til, at de internationale genforsikringsselskaber udnyttede en 7-dagesklausul til at opsigte størstedelen af terrordækningen i luftfartssektorens forsikringsprogrammer. På baggrund af et sæt konklusioner fra ECOFIN og Kommissionen fra det uformelle møde i Liege den 22. september 2001, har de fleste EU-lande siden haft nationale genforsikringsordninger. Disse er notificeret og godkendt af Kommissionen efter retningslinjer, som den har opstillet efter forudgående koordination med medlemslandene i en ad hoc gruppe om flyforsikring.

Status er:

7. 3 medlemslande (Sverige, Luxembourg og Danmark) har ikke længere nogen ordning og deres selskaber er uden problemer dækket af på markedet. Det gælder desuden Norge og Island, der er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejde, EØS.
7. 12 medlemslande har fortsat en national ordning. Kommissionen har i en meddelelse om flyforsikring fra juli 2002 åbnet op for, at de nationale ordninger kan forlænges til ultimo oktober 2002. Det har de fleste af de nævnte 12 medlemslande gjort. De enkelte, der kun har forlænget til ultimo september, ventes at forlænge med yderligere en måned.

USA har i august forlænget sin nationale ordning til foreløbig medio oktober. Der drøftes en generaliseret terrordækning af erhvervslivet, som i givet fald ventes tidsbegrænset til 2 til 3 år, men med mulighed for forlængelse.

Luftfartsindustrien forhandler egne gensidige ordninger. I USA det såkaldte Equitime og i Europa det såkaldte Eurotime. Begge er baseret på, at luftfartsselskaberne danner et gensidigt forsikringsselskab, der midlertidigt (formentlig tre år) genforsikres af det offentlige (i EU medlemsstaterne). Forudsat at der ikke har været alvorlige hændelser, skulle ordningerne herefter have opbygget så meget egenkapital, at de er økonomisk selvberende.

Globalt arbejdes i Den Internationale Civile Luftfartsorganisation (ICAO) på den såkaldte Global-time ordning, som i givet fald også skal træde i stedet for ovennævnte regionale ordninger. ICAO's medlemslande skal i givet fald garantere ordningen - i princippet i forhold til deres andel af ICAO's budget. Hvis skader ikke kan dækkes af præmieindtægterne, skal ordningen låne på de internationale finansielle markeder med udgangspunkt i garantien.

Kommissionen arbejder på at afklare sin holdning til at medlemslandene tilslutter sig ICAO-ordningen (det er medlemslandene individuelt, der er medlemmer).

2. Nærhedsprincippet og proportionalitet

Flysektoren arbejder internationalt, således at sagen berører konkurrenceforholdene i EU, ligesom den kan indeholde statsstøtteaspekter, der er EU's kompetenceområde.

3. Gældende ret

Danmark afviklede sin nationale genforsikringsordning ultimo juli 2002.

4. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Dansk deltagelse i Eurotime eller Globaltime vil forudsætte den nødvendige bevillingsmæssige hjemmel, der igen forudsætter forelæggelse af et aktstykke for Finansudvalget.

5. Statsfinansielle og samfundsmæssige konsekvenser

Såfremt Danmark måtte vælge at deltage i de gensidige ordninger vil risikoeksponeringen afhænge af, såvel hvor mange lande, der måtte vælge at deltage, som forholdet mellem ordningens økonomiske kapacitet (afhængig af optjente præmieindtægter og deres forrentning) og skadesudgifterne. Deltagende lande vil få præmieindtægter i forhold til deres andel af ordningen, idet formentlig 20 pct. af præmieindtægterne skal gå til de offentlige genforsikrere/garanter.

Det samlede loft for erstatninger i Eurotime er 10 mia. dollars. Dansk deltagelse vil indebære en risiko for at måtte udbetale genforsikringserstatninger op til omkring 1 ¼ mia. kr., såfremt ordningen omfatter alle europæiske lande.

Det samlede loft for garantier i Globaltime er 15 mia. dollars. Såfremt Danmark skulle vælge at deltage i Globaltime, og såfremt alle ICAO's medlemmer deltager og uden begrænsning af USA's eventuelle budgetandel vil Danmark i givet fald hæfte for op til omkring 650 mio. kr., men deltager kun lande repræsenterende 51 pct. af stemmerne (minimumskrav) vil hæftelsen øges til 1,3 mia. kr.

6. Høring

Der er ikke foretaget høring.

7. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt på møde i Statsministeriet den 30. november 2001 og for Folketingets Europaudvalg 1. marts 2002, 22. marts 2002 og 14. juni 2002. Desuden har Europaudvalget den 14. marts 2002 fået et supplerende notat om, at sagen blev hastebehandlet på ECOFIN-mødet den 14. marts.

Dagsordenspunkt 8: Rusland

Baggrund og indhold

Den kommende udvidelse af EU vil medføre, at relationerne mellem Rusland og EU vil få større betydning, ikke mindst for den nordisk-baltiske region.

På DER/Köln i 1999 vedtog Det Europæiske Råd en *Common Strategy of the European Union on Russia*. Denne strategi har bl.a. til formål at skabe et stabilt, åbent og pluralistisk russisk demokrati med en velstående markedsøkonomi. I strategien tilkendes endvidere, at kernen i forholdet mellem EU og Rusland er Partnerskabs- og Samarbejdsaftalen (PSA), hvis mål er at promotere Ruslands integration i et bredt samarbejde i Europa.

Der skal under det danske formandskab afholdes EU-Rusland topmøde i København 11. november 2002.

Som bidrag til dette topmøde ventes ECOFIN at bidrage med fælles synpunkter om Rusland (Common Understanding on Russia). Denne drøftes på ECOFIN den 8. oktober.

I *Common Understanding on Russia* ventes ECOFIN bl.a. at opfordre Rusland til at fortsætte med strukturreformer og en tilbageholdende finanspolitik, herudover vil man udtrykke støtte til Ruslands forhandlinger for at komme med i WTO og opfordre Rusland til at gennemføre sine forpligtelser under Partnerskabs- og Samarbejdsaftalen. I Common Understanding opfordres til konkrete fremskridt vedrørende energispørgsmål og Det Fælles Europæiske Økonomiske Rum, der begge ventes at blive vigtige emner på topmødet i november.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af en Common Understanding on Russia vil ikke have statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Det er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, at Rådet formulerer et bidrag til EU-Rusland topmødet i form af en Common Understanding.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslag om en Common Understanding on Russia har ikke tidligere være forelagt Folketingets Europaudvalg.

A-punkter

Makrofinansiel assistance til Bosnien-Herzegovina

Baggrund og indhold

Bosnien-Herzegovina har efter underskrivelsen af Dayton-fredsftalen i 1995 gjort fremskridt både inden for det økonomiske område, men også inden for genopbygningen af demokratiske institutioner og mindskelse af etniske spændinger.

Der er dog fortsat en del udfordringer for landets myndigheder. Det drejer sig især om en udbygning af økonomiske reformprogrammer og yderligere indsats for repatriering af forviste personer og flygtninge.

For så vidt angår den økonomiske situation i landet har denne været for nedadgående de sidste par år, den økonomiske aktivitet forårsaget af genopbygningen efter krigen er aftaget. Således var vækstraten i 2000 for første gang siden krigens afslutning på mindre en 10 pct., mens væksten i 2001 var på 2,3 pct. mod forventede 5 pct.

Den offentlige gæld udgjorde ved udgangen af 2001 68 pct. af BNP, og forventes at stige til 71 pct. ved udgangen af 2003. De offentlige udgifter udgjorde i 2001 ca. 56 pct. af BNP.

I slutningen af 2001 udgjorde udlandsgælden 58 pct. af BNP, mens renter og afdrag var forholdsvis lave grundet favorable lånevilkår og gældsoplægninger. Det er dog vurderingen, at renter og afdrag vil stige betydeligt på mellemlang sigt, fra 81 mio. USD i 2001 til 200 mio. USD i 2004. Underskuddet på de løbende poster var i 2001 på ca. 20 pct. af BNP, mod 22,2 pct. i 2000.

Den seneste støtte ydet til Bosnien-Herzegovina i form af makrofinansiel bistand (MFA) fra EU besluttedes af Rådet i maj 1999. Bistanden dækkede perioden ultimo 1999 til ultimo 2001, og udgjorde en samlet bistand på 60 mio.euro, fordelt på lån på 20 mio.euro og gavebistand på 40 mio.euro. Denne støtte blev ydet i tilknytning til et IMF-program på 60,6 mio. SDR svarende til ca. 81 mio. USD (en såkaldt Stand-by Agreement, S BA), der blev indgået aftale om i maj 1998.

IMF har den 2. august 2002 godkendt en ny SBA-aftale med Bosnien-Herzegovina på 67,6 mio. SDR (svarende til ca. 89 mio. USD). Programmet dækker perioden august 2002 - november 2003.

Målsætningerne med IMF-programmet er bl.a. en stigning i den reale BNP-vækst. Herudover er målsætningerne en mindskelse af underskuddet på de løbende poster, at fastholde internationale reserver og en fastholdelse af inflationen på det nuværende lave niveau.

Midlerne for gennemførelsen af ovennævnte mål er en konsolidering af de offentlige finanser, overholdelse af currency board-arrangementet og en gennemførelse af nye strukturreformer. Strukturreformerne vil især fokusere især på en forbedring af erhvervs klimaet og styrkelse af det finansielle system.

Efter afbetaling af gæld, gældsoplægning, gældsrensning mv. vurderer IMF, at der eksisterer et finansierings-gap for Bosnien-Herzegovina i 2002 og 2003 på henholdsvis 140 mio. USD og 60 mio. USD. Efter indregning af den forventede finansiering fra internationale finansielle institutioner vurderes det resterende makrofinansierings-gap at være ca. 75 mio. USD i 2002 og 41 mio. USD i 2003.

På denne baggrund har Kommissionen fremlagt forslag til rådsafgørelse i tilknytning til den nyligt indgåede IMF-aftale om at yde Bosnien-Herzegovina fornyet makrofinansiel bistand på i alt 60 mio. euro. Grundet Bosnien-Herzegovinas gældssituation foreslår Kommissionen, at de 60 mio. euro fordeles på op til 40 mio. euro i gavebistand og 20 mio. euro i lånebistand.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser af forslaget. Kommissionen bemærker, at bistanden finansieres inden for rammerne af budgetposten for makrofinansiel bistand til fordel for landene i den vestlige del af Balkan. Endvidere redegøres for, at bistanden vil kræve en forøgelse af sikkerheden i Garantifonden på 1,8 mio.euro, hvilket er muligt grundet en tilstrækkelig reserve under garantifonden.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Makrofinansiel bistand ydes i ekceptionelle tilfælde af EU, der i kraft af sin størrelse og kreditværdighed har mulighed for dette.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Indeværende forslag om rådsafgørelse om yderligere makrofinansiel bistand til Bosnien-Herzegovina har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Rådets afgørelse fra 1999 om makrofinansiel bistand til Bosnien-Herzegovina blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 17. april 1999 og igen den 2. november 2001, grundet forlængelse af fristen for udbetaling af sidste tranche.

Europa-Parlamentet

Forslaget er oversendt til Europa-Parlamentet, og opinion forventes givet på samlingen den 9.-10. oktober.

Makrofinansiel assistance til Forbundsrepublikken Jugoslavien

Baggrund og indhold

Forbundsrepublikken Jugoslavien har de seneste par år gjort en del fremskridt både hvad angår den politiske og den økonomiske front. Der er dels skabt en genetablering af forbindelserne med internationale institutioner som International Monetære Fond (IMF), European Bank for Reconstruction and Development (EBRD) og den Europæiske Investeringsbank (EIB), dels har republikken i samme periode skabt betydelige resultater inden for en liberalisering af valuta-, pris- og handelssystemerne. Der er endvidere skabt rammer for en yderligere privatiseringsproces ved hjælp af juridiske og reguleringsmæssige initiativer. På den politiske scene er en gennemførelse af Beograd-aftalen essentiel for, at republikken kan gøre fremskridt med EU's stabiliserings- og associeringsproces.

På den økonomiske side består udfordringerne for landet nu især i at danne et grundlag for vedvarende vækst og jobskabelse. Der er således et behov for at forsætte reformprocessen ved eksempelvis en omstrukturering af det offentlige erhvervsliv, en modernisering af bankvæsenet og investeringer i infrastrukturen.

Den reale vækst i BNP i 2001 på 5,5 pct. kan hovedsageligt henføres til en stigende landbrugsproduktion og en øget aktivitet inden for tjenesteydelser. Inflationen i Serbien lå ved udgangen af 2001 på 39 pct. (et fald fra 115 pct. året før), mens den i Montenegro lå på 24 pct. De løbende poster viste for 2001 et underskud på 10,9 pct. af BNP, mod forventede 14,6 pct. Resultatet var bedre end forventet grundet høshjere indbetalinger fra udlandet end forventet.

Underskuddet på republikkens statsregnskab udgjorde i 2001 1,3 pct. af BNP. Det ventes at udgøre 5,6 pct. i 2002. Statsgælden udgjorde ved udgangen af 2001 ca. 130 pct. af BNP.

EU har ved en ECOFIN-rådsbeslutning i juli 2001 senest tildelt Forbundsrepublikken Jugoslavien 300 mio. euro i makrofinansiel bistand (MFA). Dette beløb blev udvidet til 345 mio. euro med en rådsbeslutning i december 2001. De 345 mio. euro fordelte sig på 225 mio. euro i lån og 120 mio. euro i gavebistand. Den tredje og sidste rate af denne bistand blev frigivet den 2. august 2002 som gavebistand.

I maj 2002 fuldførte IMF en tredje og sidste vurdering af stand-by arrangementet dækkende perioden maj 2001 til maj 2002, hvilket muliggjorde, at republikken kunne trække 50 mio. SDR (svarende til 64 mio. USD). Samtidigt godkendte IMF et Extended Arrangement indebærende 829 mio. USD til støtte for republikkens økonomiske program for 2002-2005.

Målsætningerne i Forbundsrepublikken Jugoslaviens økonomiske program for 2002-2005 er, at den årlige realvækst stiger fra 4 pct. i 2002 til ca. 5 pct. i 2003-2005. Endvidere er det målsætningen af inflationen skal falde, mens underskuddet på de løbende poster efter en midlertidig stigning til 12,9 pct. af BNP i 2002 også skal falde i perioden 2003-2005.

Herudover skal der styr på de offentlige finanser. Dette skal del ske ved at reformere centraladministrationen og lønpolitikken generelt i den offentlige sektor, dels ved reformer inden for pension og sundhedsvæsen. Det forventes, at statsgælden vil falde fra de 130 pct. af BNP ultimo 2001 til 65 pct. ultimo 2005. Yderligere reformer forventes inden for banksektoren via bl.a. et styrket tilsyn og en yderligere privatisering af finansieringsinstitutterne samt inden for erhvervslivet bl.a. ved en fjernelse af eksisterende handelshindringer.

Efter gældssanering, tilskud og lån fra bilaterale donorer samt IMF-finansiering vurderer IMF, at Forbundsrepublikken Jugoslavien har et finansieringsgap på ca. 100 mio. USD i 2002 og ca. 180 mio. USD i 2003. Ifølge Kommissionen har IMF antydnet, at der er brug for makrofinansiel bistand allerede fra 2002.

I lyset af ovenstående foreslår Kommissionen, at Unionen yder Forbundsrepublikken Jugoslavien makrofinansiel bistand på op til 130 mio. euro. Det foreslås, at bistanden skal dække første halvdel af IMF-programmet i 2002 og 2003, samt at bistanden frigives i mindst to rater under makroøkonomiske og strukturelle betingelser på linie med IMF-programmet. Grundet republikkens fortsat begrænsede lånemuligheder forventes bistanden på 130 mio. euro opdelt i 75 mio. euro i gavebistand og 55 mio. euro i lån.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser af forslaget. Dækning af gavebistanden dækkes i budgetposten for makrofinansiel assistance for lande den vestlige del af Balkan (B7-548) for 2002 og 2003. Til bistandens låneelement vil Unionen tilvejebringe midler via låneoptagelse på markedet med en garanti over det almindelige budget, hvorefter republikken kan låne af Unionen. Kommissionen bemærker, at lånetrans aktionerne vil blive fuldt matchet og være uden risici for Unionen, samt at budgetvirkningerne af en afgørelse om at stille lån på op til 55 mio.euro til rådighed for republikken vil indebære, at garantifonden tilføres 4,95 mio.euro, som er dækket af en tilstrækkelig margen i garantireserven.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Makrofinansiel bistand ydes i ekceptionelle tilfælde af EU, der i kraft af sin størrelse og kreditværdighed har mulighed for dette.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Indeværende forslag til rådsafgørelse om yderligere makrofinansiel bistand til Forbundsrepublikken Jugoslavien på i alt 130 mio.euro har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Forslaget om 300 mio.euro i MFA til Forbundsrepublikken Jugoslavien blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 1. juli 2001, mens forslaget om forhøjelse til 345 mio.euro blev forelagt udvalget den 12. oktober 2001.

Europa-Parlamentet

Forslaget er oversendt til Europa-Parlamentet, og udtalelse forventes givet på samlingen den 9.-10. oktober.

Makrofinansiel assistance til Moldova

Baggrund og indhold

I juli 2000 tildelte ECOFIN-rådet Moldova makrofinansiel bistand i form af et lån på op til 15 mio. euro. I november 2000 enedes Kommissionens med de moldoviske myndigheder om betingelserne for frigivelse af den første låne-rate.

Denne første rate er dog aldrig blevet frigivet. Det skyldes, at Moldova ikke efterlevede IMF-programmet, der blev indgået aftale om i december 2000.

I et brev til Romano Prodi (af 9. april 2002) har Moldovas statsminister Vasile Tarlev nu anmodet om, at lånet på 15 mio. euro udbetales som gavebistand i stedet.

IMF-aftalen indgået med Moldova i december 2000 er et treårigt program, som i alt tillader Moldova at trække 110,88 mio. SDR (dengang svarende til ca. 142 mio. USD). Inden for dette program godkendte IMF den 10. juli 2002 en frigivelse af et 9,24 mio. SDR (svarende til ca. 12 mio. USD).

I IMF's vurdering af Moldovas økonomi og fremskridt hæftede man sig bl.a. ved usikkerheden i landets budgetsituation, og noterede sig at en bl.a. forbedret skatteinddragelse er nødvendig. Endvidere hæftede IMF sig ved Moldovas eksterne gæld, hvis størrelsesorden man anser for at være bekymrende. IMF konkluderer i denne forbindelse, at støtte fra det internationale samfund er essentiel for Moldovas efterlevelse af det økonomi ogram og for en sikring af landets eksterne position.

Den økonomiske vækst i Moldova var i 2001 på 6,1 pct. Det skyldes hovedsageligt den industrielle sektors fremgang og et endeligt på landbrugssektorens tilbagegang. Væksten ventes dog at falde til omkring 4-5 pct. i 2002-2003.

Udlandsgælden i februar 2002 er opgjort til 1,91 mia. USD, svarende til 145 pct. af BNP (mod 110 pct. i slutningen af 2000). Underskud på løbende poster for 3. kvartal 2001 var 49 mio. USD (mod 35 mio. USD i 2000).

Det offentlige budget for 2002 indebærer et konsolideret underskud på ca. 1,4 pct. af BNP. Regeringen har ikke gennemført større privatiseringer siden februar 2000. I 2001 tjente regeringen 32,6 mio. moldoviske leu (2,5 mio. USD) på privatiseringer. I 2002 planlægges omkring 350-500 virksomheder sat til salg - bl.a. andele i to af landets fem elektricitetsdistributører.

Moldovas finansierings-gap for perioden 2002-2003 vurderes af IMF til at være 210 mio. USD. Efter diverse bistand fra IMF, finansieringsinstitutter mv. opgøres det resterende finansierings-gap til 18 mio. USD, svarende til ca. 20 mio. euro.

På denne baggrund har Kommissionen foreslået, at lånet på 15 mio. euro konverteres fra at blive frigivet som et lån til at blive frigivet som gavebistand.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser af forslaget. For så vidt angår finansiering foreslår Kommissionen, at ressourcerne skaffes på budgetposten for makro-finansiel bistand til Østeuropa og Centralasien (B7-528). Såfremt der ikke er tilstrækkelige ressourcer her, henviser Kommissionen til muligheden for at trække på ressourcer i margenen af Kategori 4 af de Finansielle Perspektiver for 2000-2006.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Makrofinansiel bistand ydes i ekceptionelle tilfælde af EU, der i kraft af sin størrelse og kreditværdighed har mulighed for dette.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Indeværende forslag om konvertering af lån til gavebistand har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Aftalen med Moldova om makrofinansiel bistand i form af et lån på op til 15 mio. euro blev forelagt Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg den 7. juli 2000.

Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet er ikke blevet hørt.